

ABA-NOVÁK VILMOS: TÉRZENE

1929, OLAJ, TEMPERA, VÁSZON, 186x118 CM, JELEZVE KÖZÉPEN LENT: ABA-NOVÁK 29 RÓMA

ABA-NOVÁK

Lehet, hogy csak számomra nyilvánvaló az első pillanatban, hogy a kép zenei tárgyú, illetve egyenesen aktív muzsikálást jelenít meg. Megdöbbentő ugyanis a hasonlóság a festményen látható udvar és a mentoni fesztivál fő színhelye között, amely utóbbi szintén zárt udvar benyomását kelti. Igaz, nem száz százalékosan, hiszen három utcán és egy lépcsőn elhagyható, de koncerttermi akusztikával felérő auditív élményt biztosít. Annak ellenére, hogy nem szeretem a szabadtéri koncerteket, bizonyos műfajok illetőleg művek kiállják a próbát, és ennek egyáltalán nem feltétele a decibelben mérhető hangerő. Nem is szólok az esetekről, amikor egy-egy darab szinte „rátalál” az adekvát környezetre. Esetünkben valószínűleg egy dél-olasz kisváros (talán Lecce?) a fent említett célokra tökéletesen alkalmas, piciny terét látjuk – utóvégre Menton is már majdnem olasz terület –, ahol a magam részéről leginkább Schubert zenéjével tudnék csendet, illetőleg a műhöz méltó figyelmet teremteni.

1 | 2

1. Zenepavilon Siófokon, 1910 körül
2. Farkas István: Térzene, 1931

KOCSIS ZOLTÁN

